

Antychryst w prorocत्वach Biblii

Poniższy materiał pochodzi z przygotowywanej do druku książki pt. "Apokalipsa: Czasy końca w prorocत्वach Biblii".

Jonatan Dünkel

Antychryst w prorocत्वach Biblii

Antychryst jest jedną z najbardziej intrygujących figur w prorocत्वach Biblii. Słowo *antychryst* składa się z

Chrystus

oraz

anti.

Słowo

anti

ma w języku greckim dwa znaczenia: "w miejsce" lub "przeciwko". Ujawnia strategię Lucyfera, która polega na stawianiu siebie "w miejscu" Chrystusa, aby skuteczniej walczyć przeciwko Niemu.

Na próżno by szukać antychrysta wśród państw, organizacji, religii czy systemów przeciwnych chrześcijaństwu. Już sama etymologia słowa *antychryst* wskazuje, że chodzi o instytucję chrześcijańską (Ap.13:8; 2Tes.2:4). Antychrystem jest odstępczy kościół, który działa w imieniu Jezusa, a więc wilk w owczej skórze, czy raczej Bestia uchodząca za baranka.

Bestia z Morza (Apokalipsa 13)

Trzynasty rozdział Apokalipsy odsłania kolejną fazę wielkiego boju, który stanowi główny temat tej księgi. Po odejściu Chrystusa, diabeł zwrócił się przeciw Jego naśladowcom (Ap.12:13). Najpierw przyszły uderzenia z zewnątrz za sprawą Smoka - Rzymu pogańskiego, a później bardziej subtelne ze strony Bestii z Morza - Rzymu chrześcijańskiego.

¹I ujrzałem Bestię wychodzącą z morza, mającą dziesięć rogów i siedem głów, a na rogach jej dziesięć diademów, a na jej głowach imiona bluźniercze.

²Bestia którą widziałem podobna była do pantery, łapy jej - jakby niedźwiedzia, paszcza jej - jakby paszcza lwa. A Smok dał jej swą moc, swój tron i wielką władzę.

³I ujrzałem jedną z jej głów jakby śmiertelnie zranioną, a rana jej śmiertelna została uleczona. A cała ziemia w podziwie powiodła wzrokiem za Bestią;

⁴I pokłon oddali Smokowi, bo władzę dał Bestii. I Bestii pokłon oddali, mówiąc:

⁵Któż jest podobny do Bestii i któż potrafi rozpocząć z nią walkę? A dano jej usta mówiące

wielkie rzeczy i bluźnierstwa i dano jej możność przetrwania czterdziestu dwu miesięcy.

⁶Zatem otworzyła swoje usta dla bluźnierstwa przeciwko Bogu, by bluźnić przeciwko Bogu, by bluźnić Jego imieniu i Jego przybytkowi, i mieszkańcom nieba.

⁷Potem dano jej wszcząć walkę ze świętymi i zwyciężać ich, i dano jej władzę nad każdym szczepem, ludem, językiem i narodem.

⁸Wszyscy mieszkańcy ziemi będą oddawać pokłon władcy, każdy, którego imię nie jest zapisane od założenia świata w księdze życia zabitego Baranka.

⁹Jeśli kto ma uszy, niechaj posłysz!

¹⁰Jeśli kto jest przeznaczony do niewoli, do niewoli pójdzie; jeśli kto zabija mieczem, musi sam zginąć od miecza. Tu się okaże wytrwanie i wiara świętych." (Ap.13:1-10). Bestia symbolizuje w prorocत्वach mocarstwo (Dn.7:23). Jej dziesięć rogów i siedem głów przywodzi na myśl Smoka opisanego w poprzednim rozdziale oraz siódmy rozdział księgi Daniela, gdzie na głowie Smoka pojawia się Mały Róg - religijno-polityczna instytucja o cechach antychrysta.

Bestia wyłania się z wód, które reprezentują w prorocत्वach biblijnych narody ziemi (Ap. 17:15), zaś podburzające je wiatry, to zbrojne konflikty (Jer. 51:1. 11). Fakt, że niemal wszystkie światowe mocarstwa powstały na skutek podbojów świadczy o adekwatności tej symboliki.

Bestia z Morza ukazana jest jako dziedzic czterech bestii wspomnianych przez Daniela, szczególnie zaś Smoka, reprezentującego Imperium Rzymskie, którego bezpośrednim sukcesorem jest odstępcze chrześcijaństwo.

1. Symbolizuje instytucję religijną, gdyż odbiera religijną cześć (w. 8), ale posiada również wpływ polityczny, na co wskazują insygnia władzy świeckiej, które są w jej posiadaniu: tron, korony (w. 1_2), panowanie (w. 7).

2. Wyrasta z " wody" (w. 1), czyli z zaludnionych terenów świata (17:15), jako sukcesor czterech wielkich imperiów (w. 2), ciesząc się wsparciem narodów.

3. Dochodzi do władzy po rozpadzie Imperium Rzymskiego, na co wskazuje między innymi położenie diademów (w. 1; 12:3).

4. Dominuje nad światem chrześcijańskim do czasu otrzymania śmiertelnej rany (w. 5), po zagojeniu której rozszerzy swój wpływ na całą ziemię (w. 3).

5. Prześladowuje lud Boży (w. 7).

6. Bluźni i wynosi się (w. 5).

7. Ma swój znak, który pragnie narzucić wszystkim ludziom (w. 17; 14:9).

Mały Róg (Daniel 7)

Daniel ukazał dzieje ludzkości w czterech sekwencjach, w każdej dodając nowe szczegóły. Każda rozpoczyna się za jego życia i ukazuje panoramę dziejów, aż po koniec świata. Porównanie ich ze sobą pozwala upewnić się, co do znaczenia poszczególnych symboli. Posługując się symbolami drapieżnych bestii prorok Daniel zapowiedział wstąpienie i upadek czterech wielkich mocarstw: Babilonii, Persji, Grecji, Rzymu.

Ostatnia bestia przypominająca żelaznego Smoka, z opisanych w siódmym rozdziale księgi

Daniela, reprezentowała Rzym. Miała na głowie dziesięć rogów symbolizujących rozpad Imperium Rzymskiego na niezależne części. Taki stan miał dotrwać do czasów końca, którym Daniel poświęcił najwięcej miejsca. Proroctwa te miały być rozpieczętowane, a więc zrozumiane dopiero w czasach ostatecznych (Dn.12:4).

Rzymianie podbili cały basen Morza Śródziemnego. Ich żelaznej broni i dyscyplinie długo nikt nie mógł sprostać. Imperium Romanum rozpadło się dopiero w V wieku n.e. za sprawą dziesięciu plemion, które wdarły się i osiedliły w jego granicach, dając początek współczesnym państwom Europy:

1. Anglosasi (Anglia);
2. Alemanni (Niemcy);
3. Burgundowie (Szwajcaria);
4. Frankowie (Francja);
5. Longobardowie (Włochy);
6. Swewowie (Portugalia);
7. Wizygoci (Hiszpania).

Trzy z tych dziesięciu plemion uległy dezintegracji za sprawą Małego Rogu:

1. Herulowie;
2. Wandalowie
3. Ostrogoci.

Spośród państw podzielonej Europy (dziesięć rogów) miał wyłonić się Mały Róg - intrygujący, odmienny i przewyższający je mocą. Za jego sprawą trzy z owych dziesięciu rogów (narodów) przestało istnieć. **Mały Róg w siódmym rozdziale księgi Daniela (7:8. 19. 24-27)**

⁸ Gdy przypatrywałem się rogom, oto inny mały róg wyrósł między nimi i trzy spośród pierwszych rogów zostały przed nim wyrwane. Miał on oczy podobne do ludzkich oczu i usta, które mówiły wielkie rzeczy. ¹⁹ Potem chciałem się upewnić co do czwartej bestii... ²⁰ oraz co do dziesięciu rogów na jej głowie, i co do innego, przed którym, gdy wyrósł, upadły trzy tamte. Róg ten miał oczy i usta, wypowiadające wielkie rzeczy, i stawał się większy od swoich towarzyszy.

²¹

Patrzałem i róg ten rozpoczął wojnę ze świętymi i zwyciężał ich,

²²

aż przybył Przedwieczny i sąd zasiadł, a władzę dano Świętym Najwyższego, i aż nadszedł czas, by święci otrzymali królestwo.

²⁴

Dziesięć zaś rogów - z tego królestwa powstanie dziesięciu królów, po nich zaś inny powstanie, odmienny od poprzednich, i obali trzech królów.

²⁵

Będzie wypowiadał słowa przeciw Najwyższemu i wytracał Świętych Najwyższego, będzie

zamierzał zmienić czasy i Prawo, a święci będą wydani w jego ręce aż do czasu, czasów, i połowy czasu.

26

Wtedy odbędzie się sąd i odbiorą mu władzę, by go zniszczyć i zniweczyć doszczętnie.

27

A panowanie i władzę, i wielkość królestw pod całym niebem otrzyma lud święty Najwyższego. Królestwo Jego będzie wiecznym królestwem; będą Mu służyły wszystkie moce i będą Mu uległe.

W siódmym rozdziale Daniel zapowiedział odstępstwo Małego Rogu od Prawa Bożego i zmianę wyznaczonego przez Boga czasu (Dn.7:25). W ósmym rozdziale Daniel podał dodatkowe szczegóły jego odstępstwa. Miało polegać na odwróceniu uwagi ludzi od świątyni niebiańskiej, a zwróceniu jej na ziemski system religijny (Dn.8:10-12). Mały Róg podaje się za instytucję działającą z ramienia Boga, ale naucza ludzkiego sposobu zbawienia (Dn. 8:11: 11:31).

Okres w czasie którego Mały Róg miał mieć szczególną moc prześladowania ludu Bożego, zmiany przykazań Bożych rozpoczyna się według prorocтва Daniela po upadku Imperium Rzymskiego. Mały Róg miał rozpocząć władzę nad sumieniami ludzi we wczesnym średniowieczu, dominując nad państwami, które powstały po upadku Imperium Rzymskiego. Jego supremacja nad państwami, które powstały na terenie Rzymu miała trwać 1260 proroczych dni (Dn.7:25; Ap.12:6.14).

W prorocत्वach o antychryście aż siedem razy w różnej formie, występuje okres 1260 dni (czas, czasy, i pół czasu, trzy i pół roku, 42 miesiące), co samo w sobie świadczy o jego wyjątkowym znaczeniu dla tych prorocत्व. Zgodnie z biblijną zasadą "dzień za rok" okres ten wynosi 1260 lat.

Wywyższający siebie Mały Róg i Król Północy najeżdża ziemię świętą (lud Boży), zmienia przykazania Boże, depcze prawdę o świątyni niebiańskiej, prześladowuje lud Boży, podaje się za Chrystusa, ustanawia fałszywy kult religijny, którego ośrodkiem jest "bóg twierdz", a więc ziemskie, świeckie panowanie (Dn. 11:31. 36-38).

1. Wyłania się spośród dziesięciu rogów-państw (w. 8) wyrosłych na terytorium Imperium Rzymskiego (w. 19-20. 24).
2. Różni się od pozostałych dziesięciu królestw (w.24).
3. Przyczynia się do upadku trzech z nich (w. 8.20.24).
4. Prześladowuje i wytraca prawdziwych wyznawców Chrystusa (w. 25).
5. Zamierza zmienić Prawo Boże (w.25).
6. Wypowiada słowa, które mają bluźnierczy charakter (w.25).
7. Dominuje w Europie przez 1260 lat (w.25), ale dotrwa aż do czasu Sądu (w. 26).

Identyfikacja symboli z księgi Daniela

IDENTYFIKACJA SYMBOLIKI SYMBOLIKA KSIĘGI DANIELA

DANIEL

2 DANIEL
7 DANIEL
8 DANIEL

11-12

BABILONIA

(605-539 Głowa ze złota Lew - -

MEDO-PERSJA

(539-331) Ramiona i piersi ze srebra Niedźwiedź na dwóch łapach Pan z dwoma Królowie perscy

GRECJA

(331-168) Biodra z brązu Pantera o czterech głowach Koziołskrzydła Król grecki; podział jego królestwa na cztery części

RZYM POGAŃSKI (168-476) (pog. - 476 e.) Bestia z żelaznymi zębami Mały Róg Król Pó

RZYM PAPIESKI I NARÓD ŚWIĘTY i gliny Dziesięć rogów i Mały Róg

SĄD, POWTÓRNE PRZYŚCIECIE CHRYSUSA, KRÓLESTWA, NIEKROŚCIE, OZJĘCIE, MAŁY RÓG, nastanie królestwa świętych w niebie Wielki ucisk, powrót Chrystusa, zmartwychwstanie do życia

Patrz [ilustracje](#) do seminarium Ks. Daniela

Syn Zatracenia (2 List do Tesaloniczan 2)

Pobieństwa między Małym Rogiem i Bestią z Morza nie są przypadkowe, gdyż chodzi o tę samą moc. Apostoł Paweł personifikuje ją jako "Syna Zatracenia" (gr. *hyios apoleias*). Ten termin pojawia się wcześniej tylko raz - wobec Judasza Iskarioty (J.17:12), gdyż jak Judasz należał do najbliższych uczniów Chrystusa, gdy zdradził Jego sprawę, tak największe odstępstwo miało wyjść z łona chrześcijańskiego Kościoła.

Apostoł Paweł mówiąc o miejscu tego odstępstwa używa greckiego słowa *naos*, które odnosił zawsze do chrześcijan tworzących Kościoły. Zgodnie z zapowiedzią Pawła, odstępczy Kościół miał odstąpić od Prawa Bożego (gr.

anomia

), ograbić Chrystusa z Jego roli w świątyni niebiańskiej (Hbr.8:1-2), wprowadzając ludzki plan zbawienia w miejsce Bożego.

Mówiąc o antychryście, apostoł Paweł opiera się na chronologii wydarzeń z księgi proroka Daniela. Koryguje w ten sposób poglądy współczesnych mu ekstremistów, którzy głosili natychmiastowy powrót Chrystusa (2Tes. 2:2-3), a tym samym ignorowali zapowiedzi Daniela i samego Jezusa, według których przed powrotem Chrystusa miało dojść do wielkiego odstępstwa w chrześcijaństwie.

Idąc za chronologią Daniela, apostoł Paweł wskazuje, że to wielkie odstępstwo ujawni się dopiero po upadku tego kto powstrzymywał Syna Zatracenia w czasach apostołskich (2Tes.2:6). W roli tego, który powstrzymywał wcześni chrześcijanie słusznie widzieli Imperium Rzymskie z cesarzem, który był głową państwa i religii. Paweł przewidywał, że odstępstwo, którego zarodek był już widoczny w jego czasach, ujawni się w pełni, gdy Imperium Rzymskie ustąpi Państwu Kościelnemu, a po władzę cesarza rzymskiego sięgnie biskup Rzymu.

Zapowiedziana odstępca instytucja miała wynosić się ponad "wszystko, co nazywa się Bogiem lub tym, co odbiera cześć". Miała więc z jednej strony zakazywać kultów pogańskich, z drugiej wynosić siebie, odbierając cześć należną wyłącznie Bogu (2Tes.2:4). Słowa Pawła nawiązują do prorocтва Daniela o wywyższającym siebie Małym Rogu, który zmienia przykazania Boże, depcze prawdę o świątyni niebiańskiej, prześladuje lud Boży i bierze miejsce Chrystusa.

Tak, jak Mały Róg i Król Północy z księgi Daniela zostaną zniszczeni nagle i "bez udziału ludzkiej ręki" (Dn.8:25; 11:45), tak Syn Zatracenia zginie od tchnienia Chrystusa przy Jego paruzji (2Tes.2:8).

Podobnie jak Daniel, apostoł Paweł podkreśla, że antychryst pojawi się w Kościele po Rzymie pogańskim, panować będzie nad światem chrześcijańskim aż do powtórnego przyjścia Chrystusa. Wynika z tego, że Paweł nie mógł mieć na myśli pojedynczego człowieka, jak sądzą wielu komentatorów prorocत्व, lecz instytucję chrześcijańską, której korzenie sięgają najwcześniejszych wieków.

"¹ W sprawie przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa i naszego zgromadzenia się wokół Niego, prosimy was bracia, ² abyście się nie dali zbyt łatwo zachwiać w waszym rozumieniu... jakoby już nastawał dzień Pański. ³ Niech was w żaden sposób nikt nie zwodzi, bo ten dzień nie nadejdzie, dopóki nie przyjdzie najpierw odstępstwo i nie objawi się człowiek grzechu, syn zatracenia,

⁴

który się sprzeciwia i wynosi ponad wszystko, co nazywa się Bogiem lub tym, co odbiera cześć, tak że zasiądzie w świątyni Boga dowodząc, że sam jest Bogiem.

⁵

Czy nie pamiętacie, jak mówiłem wam o tym, gdy wśród was przebywałem?

⁶

Wiecie, co go teraz powstrzymuje, aby objawił się w swoim czasie.

⁷

Albowiem już działa tajemnica bezbożności. Niech tylko ten, co teraz powstrzymuje, ustąpi miejsca,

⁸

wówczas ukaże się Niegodziwiec, którego Pan Jezus zgładzi tchnieniem swoich ust i wniwecz obróci samym objawieniem swego przyjścia.

9

Pojawieniu się jego towarzyszyć będzie działanie szatana, z całą mocą, wśród znaków i fałszywych cudów." (2Tes.2:1-9).

Na podstawie tego prorocत्वa także możemy wyłonić siedem cech antychrysta:

1. Powoduje odstępstwo w chrześcijaństwie (w. 3).
2. Wynosi się i domaga boskiej czci (w. 4).
3. Zasiada w chrześcijańskim ściele (w.4).
4. Jego pełna moc ujawni się dopiero po czasie (w. 6).
5. Propaguje naukę zwaną w Biblii " tajemnicą bezbożności" (w. 6-7).
6. Dotrwa do powtórnego przyjścia Chrystusa (w. 8).
7. Jego działalności towarzyszą fałszywe objawienia, znaki, i cuda (w. 9).

Przypisy:

Kontynuacja w artykule: [Antychryst: wypełnienie prorocत्व.](#)

Czytaj i/lub wpisz [komentarze](#) dotyczące tego opracowania.

Nie przegap też [FAQ](#) - forum dyskusyjnego.

autor artykułu: [Jonatan Dünkel](#)